

Creixement, infraestructures i equipaments

Àngel Pedrós

Els factors bàsics que han contribuït al creixement de Sant Cugat del Vallés en els darrers anys es poden resumir en:

- Ubicació en el corredor natural de la depressió pre-litoral que determina un posicionament territorial de primer ordre.
- Situació privilegiada en el context metropolità.
- Disposició d'una superfície considerable de sol a urbanitzar.
- Diversitat d'infraestructures (viàries o ferroviàries) que faciliten l'accessibilitat al municipi.
- Importància creixent dels grans equipaments ubicats en el terme que s'han constituït – vulguem o no- en elements vertebradors i desagregadors del territori.
- Distribució de la població en nuclis compactes, en general de baixa densitat edificatòria, seguint el model de ciutat jardí.
- Dotació d'un parc d'habitatges variat.
- Qualitat ambiental deguda a la proximitat de boscos, camps de conreus i a la nova creació de parcs de dimensions importants. Aquests espais esdevenen en molts casos equipaments a l'aire lliure.
- Varietat d'oferta educativa i cultural de qualitat (pública i privada).
- Implantació d'un nou teixit social amb un nivell alt d'instrucció, i amb predomini d'ocupats en el sector serveis amb un nivell de renda per càpita superior a la mitjana de Catalunya.

D'aquests factors –importants alhora d'establir la competitivitat de Sant Cugat dins del context metropolità– cal destacar els que contribueixen a millorar la qualitat de vida i l'atractiu d'un poble com a lloc per a viure i treballar. També cal posar en crisi els factors que desregulen el territori o el regulen de forma inadequada com la ubicació errònia de determinats equipaments, la implantació residencial sense un gruix acceptable de serveis o la urbanització inadequada de determinats indrets. D'altres factors com el nivell de renda dels ciutadans o el preu dels habitatges no s'han de ser elements excloents, alhora d'escollir habitatge a Sant Cugat.

Els factors determinants tant per millorar la competitivitat del municipi com per projectar escenaris de futur des de la responsabilitat, passen pel manteniment i millora de les infraestructures enteses en un sentit ampli que inclou les comunicacions, la sanitat, la dotació d'habitatges, la conservació del medi, les institucions culturals i educatives. Aquests factors no són fàcils d'obtenir. No es compren ni es venen, i el seu manteniment és costós. Es pot comprendre la importància que tenen per un poble.

És imprescindible dedicar temps a la cultura del manteniment i millora de les nostres infraestructures, prestant especial atenció a les més fràgils: les que afecten al medi natural i a les persones.

La cultura de la intervenció a la ciutat des del punt de vista de les infraestructures no és un problema estrictament urbanístic. Cal repensar l'establiment dels nous programes públics no tant sols des de l'òptica del planejament abstracte, sistèmic, científic, sinó en termes molt més concrets, incorporant judicis de valor o expressions d'interessos contraposats.

Es tracta d'una cultura de la intervenció en el territori expressada de forma que contempli els interessos reals dels habitants del lloc en concret. Les noves infraestructures i equipaments han de fer ciutat en els llocs més adients dins del possible. Els equipaments han de ser capaços de generar contactes interpersonals i constituir punts de referència obligada en un territori extens com el nostre. En aquest sentit, la millora de la mobilitat per motius de lleure o per gaudiment dels equipaments ha de ser més important que la mobilitat laboral, ja que aquesta última és més fàcil de resoldre.

La cultura de la intervenció per tal de millorar la qualitat de vida, no s'ha de generar des de la taula de tècnics planificadors, ha d'estar obligatòriament a l'agenda dels polítics locals i a la consciència de tots nosaltres. No podem defugir les nostres responsabilitats ciutadanes.

Àngel Pedrós és Arquitecte.